

Tuberculorum autem genus id, veluti pu-
stula, minutisque abscessus cuiusdam in-
concocti humoris est.

*Eorum, quae ad totum corpus pertinent, Sectio
38. cuius quaestiones 10.*

Quam ob causam cum corpus assidue
fluat, defluxusque ab excrementis
proficiscatur, leuari non potest, nisi ex-
udet? An quia non satis fecerni sic potest,
diutius tamen secernitur. Cum enim ex
humore mutatur in aera, plus certè ori-
tur ex minori. Plus nanque quod fecerni-
tur est: quare tempore ampliori fecerni
necesse est. 2 Sed cur ita fiat? An quia
foraminibus longè angustioribus effluit.
Pars enim humoris lenta glutinosaque, vt
excerni permista cum liquida potest, ita
cum spiritu nequit: quæ quidem res ma-
ximè infestat. Quapropter vomitus magis
quàm sudores leuare queunt: quoniam
ij partem illam lentam secum educunt, vt
qui crassiores, corpulentiorisque sint. An
etiam quòd locus, qui partem humoris
lentam, glutinosamque continet, semorus
à carne est: ventri autem in propinquo
manet. Aut enim in eo, aut in vicino len-
tum illud contrahitur: vnde fit, vt aliter
educi vix possit. 3 Quam ob causam fri-
ctiones carnem augeant? An quia vim præ-
cipuam obtinent augendi ea, quæ nostrio
in corpore calida habemus: molem qui-
dem adipiscitur ampliorem, quod assidue
ipsum in motu est, sursumque effertur, &
in spiritum humores extenuat intestinos,
quæ certè fieri in perfricando videmus.
Quare vbi vsus deficit perfricandi, corpus
decrescit, atque minuitur. An ita fieri pos-
sit, vt vel per alimentum auctior caro red-
datur, concalfaciendi scilicet beneficio.
Calidum enim omne, humoris detra-
heas est: alimentum autem quod in car-
nem digeritur, humidum est. Plus quoque
alimenti caro ex laxitate sibi admittit,
quippe quæ laxior copiosius capere instar
spongiz, possit. Frictio autem nimirum
carnem elaxat, & spiritibus reddit oppor-
tunior, & prohibet quò minus inutiles
coitiones in corpore contrahantur: quæ
si absunt, tabes nulla consequitur. Viti-
osum enim illud ieiunium corporis, & ta-
bes nasci ex materia solet, quæ inutilis
congesta est. Quòd si caro spiratior, lax-
ior, atque æquabilior sit, molem capiat
ampliolem consentaneum est. Nam & a-
limenti capaxior, & excrementorum se-
cernentior redditur. 4 Itaque corpus cui
secundam conciliamus valetudinè, non den-
sum sed ratum reddendum est. Nam vt

Α ο ἵ ἰονδος, ὡς ἀπὸ ἐξ ἀνάθημα ὑγρότητος πινθ
ἀπέπλου.

Ὅσα περὶ ὅλον τὸ σῶμα. λζ.

Διὰ τί αἰεὶ τὸ σῶμα τοῦ βίου, καὶ τῆς
ἀποφύσεως γίνονται ἐν τῷ σώματι, καὶ μὴ ἰδίῃ; ἢ
διότι ἐλαπτόν ἢ ἐκκερσεῖ γίνονται; ὅταν γὰρ ἐξ
ὑγροῦ μεταβῆται εἰς ἀέρα, πλεόν γίνεται ἐξ
ἐλαπίονος. τὸ γὰρ διακερμένον πλεόν, ὡς ἐ
ἐν πλεόνῳ χρόνῳ ἢ ἐκκερσεῖ. β. Διὰ τί
ἵ πῦτος; ἢ διότι ἐλαπίονα πορρον ἐξ ὁδός ἐστὶ
τὸ γὰρ γλίχρον καὶ τὴν κολλῶδες, μὲν ὡρὶ τῷ
ὑγροῦ ἐκκρίνεται διὰ τῆν κρεῖται μίξιν, μὲν δὲ
τῷ πύθματος ἀδυνατῶν. μέγιστα δὲ πῦτ
ἐστὶ τὸ λυποῦν. διὸ καὶ οἱ ἐμμοτοὶ τῶν ἰδρῶ-
των κορυφίζονται μέλλον, ὅτι σμυδζάχρονσι πῦ-
τος, αἶμα παχύρετρον καὶ σωματικὸν ἔσθρον ὄν-
τος. ἢ καὶ ὅτι τῷ ὑγρῷ σαρκί, πόρρον ἐστὶ ὁ τό-
πος, ἐν ᾧ τὸ γλίχρον καὶ κολλῶδες (ὡς ἐρ-
ρον μεταστῆσαι) τῇ δὲ κοιλίᾳ, ἐργός; ἢ γὰρ
αἷ ἐν ταύτῃ γίνονται, ἢ πλησίον; διὸ καὶ
διεξάχρονος δῆλως. γ. Διὰ τί αἱ πεί-
ψης στερκοσίν; ἢ ὅτι ἀεθπικῶτατον τῶν ἐν
τῷ σώματι τὸ θερμόν ἐστι; τῷ ὑγρῷ γὰρ ἐνυπαρ-
χόντος, μέγιστος οἱ ὄγκοι γίνονται διὰ τὸ αἰ
D αἰ τὸ ἐν κινήσει εἶναι, καὶ ἐστὶ τὸ αἶμα φέρονται,
καὶ πνευματικώτατα ἐν κινήσει ὑγρῶ; ὅ ἐν
τῇ περὶ γίνονται. ἐκλείποντος δὲ, φθίνει
καὶ ἐλαπτόναι τὸ σῶμα. ἢ ὅτι ὄγκοι τῆς
ἔσθης γίνονται ἢ σαρκί, διὰ τῆν θερμασίαν
ἀπαι γὰρ τὸ θερμόν, ὅπασσασκῶν τῷ ὑγροῦ
ἐστὶν. ἢ δὲ εἰς τῆν σάρκα διακρίθωσιν [ἔσ-
θης;] ὑγρῶ ἐστὶ, καὶ ὅπασσεται τῆν ἔσθην
E μέλλον διὰ τῆν ἀραιώσιν. ἀραιότερα γὰρ
γίνονται, μέλλον δυνάται δέχεται ὡς ἀπὸ
σπογγία, ἢ δὲ περὶ τῆν, ὀπνοῦ καὶ ἀραιῶσιν
καὶ τῆν σάρκα, καὶ κολλῶσιν συστάσεις
γίνονται καὶ τὸ σῶμα, τοῦτου δὲ μὴ ὄντος,
οὐδὲ συπύσεις γίνονται. αἱ γὰρ ἀεθπία καὶ
αἱ συπύσεις, ἐν τῷ ἀπορροῦσιν εἶσιν.
ὀπνούσιν δὲ καὶ ἀραιότερα καὶ ὀμαλῶ-
F στερα γίνονται, εἰκός; μέλλον ὄγκοι τῆς
ἔσθης ἀεθπικώτατα καὶ τῆν ἐκκερσεῖσαν πορρο-
πικώτατα γίνονται ὅτι ἐ δὲ πυκνῶν τῶν σαρκί
καρὸς ὑγρῶν, δὴ ἀραιῶσιν ἀσπρ καὶ πόσις ὑ-
γρῶν ἐστὶ καὶ τύπος ὀπνοῦ (διὸ καὶ τὸ δάκτυλον

salubre est.